

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-473/12

Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)
v.
Geoffrey Englebert a další

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná la Cour constitutionnelle (Belgie)]

„Zpracování osobních údajů — Směrnice 95/46/ES — Články 10 a 11 — Informační povinnost — Článek 13 odst. 1 písm. d) a g) — Výjimky — Rozsah výjimek — Soukromí detektivové jednající pro organizaci vykonávající dohled nad regulovaným povoláním — Směrnice 2002/58/ES — Článek 15 odst. 1“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2013

1. *Sbližování právních předpisů — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů — Směrnice 95/46 — Informační povinnost — Výjimky — Povinnost uložená členským státům provést do svého vnitrostátního práva uvedené výjimky — Absence*

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46, čl. 13 odst. 1)

2. *Sbližování právních předpisů — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů — Směrnice 95/46 — Informační povinnost — Výjimky — Rozsah — Soukromí detektivové jednající pro organizaci vykonávající dohled nad regulovaným povoláním — Zahrnutí*

[Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46, čl. 13 odst. 1 písm. d)]

1. Článek 13 odst. 1 směrnice 95/46 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů musí být vykládán v tom smyslu, že členské státy mají nikoli povinnost, nýbrž možnost zavést do svého vnitrostátního práva jednu nebo několik výjimek z povinnosti informovat subjekty údajů o zpracování jejich osobních údajů, které upravuje.

Ustanovení směrnice 95/46 jsou v tomto ohledu nutně relativně obecná, vzhledem k tomu, že směrnice musí vztahovat na řadu velmi odlišných situací, a že obsahuje pravidla vyznačující se jistou pružností, jež v mnoha případech umožňují členským státům přijmout vlastní podrobnou úpravu nebo učinit volbu některé z možností.

Členské státy nemají povinnost upravit ve svém vnitrostátním právu výjimky pro účely vyjmenované v čl. 13 odst. 1 písm. a) až g); zákonodárce měl naopak v úmyslu ponechat jim možnost rozhodnout se, zda a případně pro jaké účely si přejí přijmout legislativní opatření s cílem omezit zejména rozsah povinností spojených s informováním subjektu údajů.

Členské státy krom toho mohou přijmout taková opatření pouze tehdy, pokud jsou nezbytná. „Nezbytnost“ opatření tak podmiňuje možnost, kterou uvedený článek dává členským státům, a nikterak neznamená, že jsou členské státy povinny přijmout dotčené výjimky ve všech případech, v nichž je tato podmínka splněna.

(viz body 31, 32, 53 a výrok)

2. Výjimka upravená v čl. 13 odst. 1 písm. d) směrnice 95/46 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů se vztahuje na činnost soukromého detektiva jednajícího pro profesní organizaci za účelem vyšetřování porušení deontologických pravidel regulovaného povolání.

Vzhledem k tomu, že tato směrnice nestanoví pravidla pro vyšetřování a odhalování nedodržování právní úpravy, nebrání tomu, aby taková profesní organizace jako organizace regulující profesi realitních makléřů využila za účelem naplnění svého poslání takových specializovaných vyšetřovatelů, jako jsou soukromí detektivové pověřeni tímto vyšetřováním a odhalováním.

Pokud se tedy členský stát rozhodl provést výjimku upravenou v uvedeném článku, může se jí tedy dotčená profesní organizace a soukromí detektivové jednající na její účet dovolávat a nevztahuje se na ně povinnost informovat subjekt údajů stanovená v článcích 10 a 11 uvedené směrnice.

Pokud členský stát tuto výjimku naopak neupravil, musí být subjekty údajů informovány o zpracování jejich osobních údajů v souladu s podmínkami stanovenými v uvedených článcích 10 a 11, zejména pak podmínkami, které se týkají lhůt.

Členské státy tedy mohou mít za to, že tyto profesní organizace a soukromí detektivové jednající na jejich účet mají – i když jsou použity články 10 a 11 této směrnice – dostatečné prostředky k odhalování nedodržování deontologických pravidel, takže není nutné zavést tuto výjimku k tomu, aby tyto organizace mohly plnit své poslání spočívající v dohledu nad dodržováním právní úpravy.

(viz body 44–46, 48, 53 a výrok)